

dēpeculatus, us. *subs. m.* ETYM depeculari. [FREQ minima 1^{indicium} 0,07 /d.c.m.] ¶
praeuaricatio uel se pecuniis publicis illicite locupletandi actio • *malversación o enriquecimiento indebido con dinero público* [HYPER furtum SIM ↗peculatus] 201 PLAUT Epid 520.
perdam potius quam sinam me impune irrisum esse, habitum depeculatui. 📖 PAUL
FEST 75.11. *depeculatus* a pecore dicitur. Qui enim populum fraudat, *peculatus* poe-
na tenetur.